

Under 18de December 1860 afgav derefter Kommissionen sin Betænkning, idet den fremsendte et af samme udarbejdet nyt Forslag til en Vedtægt for Bestyrelsen af Kjøbenhavns Politi. Med Hensyn til Udgifternes Fordeling er det her foreslaaet, at Sagerne til Politidirektøren og Vicepolitidirektøren samt alle Udgifter til Kriminal- og Politiretten, derunder Kontorudgifter, Brændsel og Belysning til Retten, skulle afholdes af Statskassen alene, hvorimod Kommunen overtager alle andre med den kriminelle Retspleie, Politiet og Arrestvæsenet i Kjøbenhavn forbundne Udgifter, derunder samtlige Omkostninger i Delinkventsager, samt Udgifterne til Pasvæsenet, til beneficerede Sager og til Høiesteretsadvokaternes Salærer. Der foreslaaes derhos blandt Andet, at Kommunen oppebærer Pasindtægterne, og at Staten til Udredelsen af de omhandlede Udgifter yder et fast årligt Tilskud af 38,000 Rd. Med Hensyn til Ordningen af Politivæsenet skal ifølge Forslaget Politidirektørens og Vicepolitidirektørens gjensidige Stilling blive uforandret, dog at de bestilles af Kongen efter indhentet Betænkning fra Borgerrepræsentanterne, og ligeledes skal den Politidirektøren ved forskjellige Lovbestemmelser tillagte Myndighed til at modtage Forslag i private Politisager og inden visse Grænser bestemme Straffen i offentlige Politisager, naar den Skyldige frasalder Dom, og Forseelsen er ringe og bevist, vedblive, dog saaledes at Sagernes Behandling i Regelen foregaaer offentlig. Egeledes er det foreslaaet, at det, naar Vakance indtræder i Politidirektørens Embedet, skal paahvile Stadens Overpræsident at føre et almindeligt Overtilsyn med Politiets Bestyrelse. Søvrigt gaar Forslaget ud dels paa Oprettelsen af et særligt Kontor for de med Politidirektørens Forretningskreds forbundne Kontorforretninger, hvorunder tillige det hidtilværende Paskontor inddrages, dels paa Ophævelsen af Politiets nuværende Andelig og Vægtkorps og Indretningen af et ensartet Dag- og Natpoliti med det fornødne Antal af over- og underordnede Embeds- og Bestillingsmænd, hvilket Antal dog, før at tilveiebringe en Forringelse i Udgifterne, er endel mere indskrænket end efter det første Kommissionsforslag, hvorhos det er udtalt, at det under-

ordnede Politipersonale kan forøges, naar fornødne Midler dertil bevilges ved Kommunens Budget.

Da Justitsministeriet maatte finde den udarbejdede Plan i det Hele hensigtsmæssig og brugbar, og da det Beløb, som efter den nu foretagne Indskrænkning af Udgifterne blev forlangt af Statskassen som et fast årligt Tilskud, nærmede sig den tidligere af Indenrigsministeriet indbrømmede Sum, medens de Udgiftsposter, som efter bemeldte Ministeriums Formening burde overgaae paa Kommunens Budget, nu ogsaa efter Kommissionens Forslag skulde afholdes af Kommunen, tilfreds man paany Indenrigsministeriet, om der fra sammes Side maatte være Noget at erindre mod den af Kommissionen foreslaaede Fordeling af Udgifterne, idet man, næst at fremhæve, hvor magtpaaliggende det maa være Justitsministeriet, at denne baade for Staten og Kommunen vigtige Sag nu snarest muligt bringes til en endelig Afgjørelse, troede at burde udtale, at ligesom det i og for sig turde være principrigtigt og hensigtsmæssigt, at det ikke lidet udviklede finansielle Forhold mellem Staten og Kjøbenhavns Kommune ordnes og bringes paa en fast Fod, saaledes forekommer det nu fremsatte Forslag Ministeriet at være i sig selv billigt, naar man tager Hensyn til, dels at der i Henseende til Statens Tilskud til de med den kriminelle Retspleie og Politivæsenet forbundne Udgifter hidtil har været fulgt andre Regler for Kjøbenhavns end for det øvrige Lands Vedkommende, dels at Politiet, skjønt i flere Henseender en kommunal Indretning, dog i mange og væsentlige Retninger baade middelbart og umiddelbart staaer i Statens Tjeneste og tjener dens Formaal, hvorfor ogsaa Udgifterne til samme andetslids for en Del afholdes af Statskassen.

Da nu Indenrigsministeriet herefter erklærede, at det, uagtet Fortrinligheden af den i Forslag bragte Plan fremfor den nu bestaaende Tilstand ikke forekom samme tilstrækkelig godtgjort, og uagtet det fremdeles maatte anses det for at være udenfor Regelen, at der paahvredes Statskassen et saa betydeligt Bidrag som det foreslaaede til Befordringen af et væsentlig kommunalt Diemed, ikke vilde modsætte sig